

ærede Kollegas og mine egne Slutningsudtalelser, som paa det nøjeste falde sammen.

Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) oplæste forleden Dag af Toldkommissionens Betænkning, Afdeling B. S. 4, en Passus, som han tilskrev Toldkommissionen som saadan. Han sagde, at det var ikke et Mindretal og ikke et Flertal, men hele Toldkommissionen, der havde sagt det, som han læste op i Anledning af den foreslaaede Lov om Stempelafgift paa Vin. Jeg vil i den Anledning henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at det er hverken Mindretallet i Toldkommissionen i dette Ords sædvanlige Betydning — det var nemlig altid det samme Mindretal, som optraadte — eller Flertallet, men et ganske enkelt Medlem af Kommissionen, som har fremsat den citerede Udtalelse. For Resten er det slet ikke den Udtalelse i Toldkommissionens Betænkning, som den højtærede Minister har henvist til som Grundlag for Lovforslaget om Accise ved Stempel paa Spirituosa. Det er en ganske anden Udtalelse, som er fremsat i Betænkning Afdeling A. Side 7 af Mindretallet, som der for det første udtaler sin Beredvillighed til at gaa ind paa en forhøjet Vintold, og saa følger til, at det indenfor Kommissionen har været under Overvejelse i saa Fald tillige at paalægge den indenlandske Vinproduktion enten i Form af Stempel-skat eller paa anden betryggende Maade en Afgift, der nogenlunde stod i Forhold til den foreslaaede Indførselstold. At indrette en saadan Afgift under paa en Gang effektive og for de paagældende Erhvervsvirksomheder ikke altfor byrdefulde Former vilde selvfølgelig ikke være nogen let Sag, og Forslag herom burde rettest udarbejdes af Administrationen; men at en Afgift paa den indenlandske Vinfabrikation vilde være ret rimelig og retfærdig sammenholdt med den nuværende Brændevinsbeskatning, behøvede efter Mindretallets Mening neppe nogen nærmere Paa-visning, og dens Udførelse i Praxis vilde forhaabentlig heller ikke berede — hedder det — uoverstigelige tekniske Vanskeligheder. Det er den Mindretalsudtalelse, paa hvilken den højtærede Minister har bygget sit Forslag. Altsaa, hvis man skulde udtrykke det lidt præcist: fordi Mindretallet har anbefalet en Vintoldforhøjelse, som eventuelt skulde følges af en Forhøjelse af Afgiften paa den indenlandske Vinfabrikation, men ikke har stillet noget Forslag derom, men tværtimod stærkt har henvist til de store Ulemper, som allerede en saadan Beskatning vilde medføre, stiller nu Ministeren For-

slag om en uforandret Vintold, men en Stempelafgift baade paa indenlandske og udenlandske Spirituosa, som netop viser, i hvor høj Grad Mindretallet havde Ret, den Gang det udtalte Frygt for, at de tekniske Vanskeligheder skulde blive uoverstigelige. Men jeg maa tilstaa, at jeg i Toldkommissionens Mindretals Undladelse af paa et bestemt begrænset Omraade at stille Forslag i den omhandlede Retning kun finder en meget daarlig Støtte for Ministerens Forslag om paa et meget større Omraade at indføre en Stempelskat, særlig naar Udvidelsen er af den Beskaffenhed, at den lægger saa overordentlig store Hindringer i Vejen for vort Næringsliv. Ministeren henviser til Margarineloven. Med Rette siger han, at jeg ikke var med den Gang, da man vedtog Margarineloven med dens forskellige Bestemmelser om Kontrol med dem, der handle med den nævnte Vare, men jeg vil dog tillade mig at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det er ret dristigt at sammenligne Margarineloven med denne Lov om Stempel paa Vin og Spirituosa. Margarineloven er ikke nogen finansiel Lov, det er en Lov, der forfølger, hvad jeg vil kalde højere nationale Formaal. Foruden de mange andre Love, vi have, og hvis Formaal er at beskytte Landbruget eller det bærende Erhverv, som det hedder, have vi ogsaa Margarineloven, og under Hensyn til det nationale Formaal har man fundet det hensigtsmæssigt at paalægge al Handel med disse Varer visse Indskrænkninger, men her er jo slet ikke Tale om noget saadant. Ved denne Lov forfølges absolut intet som helst andet Formaal end at skaffe den højtærede Finansminister 4 Mill. Kr., som kunne bruges til det Toldlovsforslag, han har forelagt os, og det opnaas saa ved at beskatte blandt andet de 11 Mill. Liter Vinsprit eller Brændevin, som bruges til Vinfabrikation her i Landet, ganske væsentlig bestemt til Forbrug af uformuende. Det er altsaa overordentlig forskellige Formaal, som forfølges ved disse Love, og det er desuden en højst forskellig Maade, hvorpaa man søger at naa Formaalene. Jeg formaar ikke at se, at man fra Margarineloven, som i øvrigt af mange betegnes som ganske værdiløs for det Landbrug, den skulde beskytte — men det kan forbigaaes her —, kan drage nogen som helst Slutning med Hensyn til Hensigtsmæssigheden og Nødvendigheden af det Lovforslag, vi have haft til Behandling her i disse Dage, og som jeg har